

FSV-veteranernas 23:e möte i Falköping 2015.

Träffen hölls på Hotell Falköping 26-28 juni. Vi blev endast 10 deltagare beroende på dels sjukdomar men även flyttbestyr.

Värdpar var Bengt Andersson och Gudrun Modig.

Övriga deltagare var Jörgen Gustafsson, Bertil och Inga-Maj Svensson, Ulf och Ingegärd Wikström, Björn och Birgit Kortzon samt FSV's ordförande Stefan Wadbro.

Fredag 26/6.

Kl. 14 samlades vi i konferensrummet för sedvanligt kramkalas och fika. Redan en timme senare startade aktiviteterna.

Gudrun tog med sig damerna till Falbygdens ost och efter detta till sitt hem för förfriskningar.

Bengt tog med sig herrarna till Friggeråkers Industri på studiebesök. Här byggs Falköpingsspridarna. Christer Friggeråker visade stolt upp en imponerande anläggning för oss. SVEVIA verkade vara en bra kund. Själva kunde vi konstatera att utvecklingen faktiskt inte avstannat trots att vi hade gått i pension.

Kl. 16.30 var vi tillbaka i konferensrummet för mötesförhandlingar.

Kl. 18 samlades alla i konferensrummet för samkväm mm.

Kl. 19 avåts en mycket god gemensam middag och därefter följde ytterligare samkväm med gitarrspel av Stefan, munspel av Ulf samt sång efter förmåga av oss övriga.

Lördag 27/6.

Efter en härlig frukost samlades vi kl. 09 för att påbörja årets kulturreisa med buss.

Bengt är en engagerad och kunnig guide och berättade om Falköpings invånare, politiska ledning, plåtbergslandskapet, matkulturen, centralstationen mm.

En märklig sak är den sk Dryporten, en inlandshamn med egen tullverksamhet.

Schenker och Jula transporterar containrar med pendeltåg mellan Göteborg och Dryporten. Andra stora företag är också inblandade. Enbart för Julas del försvann 5000 årliga lastbilstransporter mellan Göteborg och Skara.

De mest kända plåtbergen är Hunne- och Halleberg, Ålleberg, Mösseberg och Billingen. Dessa är uppbyggda av flera lager sedimentära bergarter, och bildades för 400-570 miljoner år sedan då Sverige låg under havsytan. Lagerföljden är diabas, lerskiffer, kalksten, alunskiffer, sandsten och urberg.

Vättern har blivit vattentäkt för tre kommuner, Falköping, Skara och Skövde. Idén väcktes på 50-talet, och arbetet påbörjades 1956. Vattenkvaliteten är mycket hög i och med rena tillflöden från högländet, samt att Vätterns yta ligger högt. (88 möh). De tre kommunernas årsförbrukning (9 milj m³) gör att Vätterns yta sänks med 4 mm! Det motsvarar en liten regnskur!

Vi passerade vägprojektet Borgunda- Skövde som invigdes 2005. Projektet innehåller bl.a. en annorlunda rastplatsbyggnad i rostfri plåt samt en 312 m lång fyrfilig tunnel, Skultorpstunneln. Projektkostnaden uppgick till 570 Mkr.

I Skövde tog bussen en liten extra sväng inom militärområdet Skövde Garnison. Här finns Skaraborgs Regemente P4, Trängregementet Träng R med Logistikhögskolan

samt Markstridsskolan MSS. En mäktig militärstad!

Timboholmsrondellen är utsmyckad med guld. Här hittade två drängar, Sjole-Lotta och Bly-Per, mer än sju kilo 24-karats guld, vilket är nordens störst bevarade gulds katt. Denna härstammar från 400-500 talet, och finns på Historiska Muséet i Stockholm. Hoppas att drängarna fick hittelön.

Skövdes stadshelgon Sankta Elin levde på 1100-talet. Hon tros ha mördats på väg till en kyrkoinvigning. Elin helgonförklarades den 30 juli 1164.

Så småningom anlände vi till vägstationen i Skövde. Vm Kent Hallén tog emot oss med fika och wienerbröd. Han informerade oss om hur han upplevde nuvarande arbetsförhållanden som vägentreprenör. Inte så värst mycket tycktes ha förbättrats sedan vi slutade, snarare tvärtom. Det är tuffare nu. Vi mottog tacksamt presenter i form av kepsar och paraplyer innan vår färd fortsatte mot Skultorp.

Här besågs den välkända gamla vägstationen där ”han som har hann umet” höll till. Bengt berättade historien bakom det hela, och det är fortfarande lika roligt.

Åtminstone för oss äldre som vet hur en riktig telefonsvarare fungerar.

Skultorp är även känt för en mindre trevlig händelse – den stora tågolyckan 1965.

Ett snälltåg körde då i hög fart in i ett stillastående persontåg på Skultorps station.

10 människor dog och ett 50-tal skadades. De flesta av dessa befann sig i en gammal trävagn som splittrades totalt när den klämdes ihop mellan stålvagnarna.

Resan gick vidare mot Stenstorp, som efter Falköping är kommunens näst största tätort. Här finns åtskilligt att beskåda bl.a. Gunvors bonadssamling, Skolmuséet, Dalénium och Dalénmuséet. Mycket i Stenstorp handlar om Gustaf Dalén, bygdens son, som föddes här 1869. För oss gäller idag Dalénmuséet.

Vi fick först se en film som skildrade Gustaf Daléns liv. Därpå följde en guidad tur som visade de flesta av hans fantastiska uppfinningar. Gustaf Dalén skadades allvarligt och blev helt blind vid en olyckshändelse 1912. Strax efter samma år tilldelades han Nobelpriset i fysik. Trots blindheten lyckades han ta fram flera stora uppfinningar t.ex. AGA-spisen, som introducerades på marknaden 1929.

En fantastisk man!

Färden fortsatte mot urangruvan Ranstadsverket. Anläggningen byggdes för att Sverige skulle bli självförsörjande på uran, dels till kärnkraften men också till kärnvapen. Under åren 1965–1969 som gruvan var i drift utvanns endast 215 ton uran till alldeles för hög kostnad. Till det positiva kan dock nämnas, att efter återställningen av naturen blev dagbrottet förvandlat till Tranebärssjön, och att de kraftigt förstärkta vägarna fortfarande håller hög standard. Återställningskostnaderna är i dag uppe i 500 Mkr.

Bussen stannar till vid utsiktsplatsen vid Hornborgasjön – en av Europas exklusivaste fågelsjöar. Den största årliga attraktionen är trandansen. I år dansade som mest 21900 tranor vid samma tillfälle. Tranan är Västergötlands landskapsfågel. Försök har gjorts att dika ut sjön för att erhålla åkermark, men detta misslyckades eftersom vårfloderna var för omfattande. I dag är sjön återställd så gott det går. Medelvattendjupet är endast 0,9 m.

Nu är det äntligen dags för lunch. Denna består av ”Konstnärens viltköttbullar med potatis, rårörda lingon och pressgurka”.

Jättegott!

I lunchpriset ingick också inträdet till en jätteutställning av konstnären Göran Löfving, som han kallar "I jägarnas rike". Helt underbara tavlor som visar en mängd vilt och jaktsituationer.

På hemvägen stannar vi till vid Ekornavallen – ett av Västergötlands märkligaste fornminnesområden. Här finns 5 stenkammargravar från bondestenåldern, bestående av 4 gånggrifter och 1 förmodad hällkista. Vidare finns 2 gravrösen från äldre bronsåldern samt 17 stensättningar, 1 treudd, 2 domarringar och 8 resta stenar, alla sannolikt från järnåldern. Allt omfattar troligen 4300 år av historia.

Vi passerar ett kalkbrott – Tomtens kalkbrott. Här kommer 25-27 september att ljussättas för att skapa spännande effekter när mörkret faller. Målningar visas upp och nya skapas medan åskådarna ser på. Utställningen kallas "Urban art fair i Tomtens kalkbrott".

Kl. 15.30. Åter hemma på Hotell Falköping efter en intensiv och lärorik kulturreisa. TACK Bengt och Gudrun!

Herrarna samlades omgående för fortsatta mötesförhandlingar.

Kl. 17.30 samlades alla i konferensrummet för samkväm mm.

Kl. 19.00. Återigen en gemensam mycket god middag och därefter trevligt samkväm med avbrott för allsång kompad av gitarr och munspel.

Söndag 28/6.

Efter frukost blev det stort avskedstagande och sedvanligt kramkalas. Vi kunde alla konstatera att vi hade haft ett fantastiskt möte och tom tur med vädret!

Vi ses i Umeå nästa år!

Vid pennan

Björn